

మీద మరోమూల పడుకున్న ముష్టిరాములుగాడి పక్కలో దూరి వెచ్చగా పడుకున్న కుక్కపిల్లని చూసేసరికి సంహాద్రగాడికి తిక్కరేగింది-

సంహాద్ర రోగం ముదిరి కదలలేని స్థితికి వచ్చిందగ్గిర నించి కుక్కపిల్లకి తిండి కరవము తోటి ముష్టివాడు రాములుగాడి చుట్టూ తోకాడించుకుంటూ తిరిగి వాడు జాలిపడి పడేసే మెతుకులు తినడం మొదలుపెట్టింది కుక్కపిల్ల. సంహాద్ర మరి లాభంలేదని కుక్కపిల్లకి అర్థం అయిపోయింది. సంహాద్ర పిలిస్తే దగ్గిరకి రావడం మానేసింది. రాములుగాడి దగ్గిరచేరి పడుకోడం మొదలుపెట్టింది. “దొంగనంజా యింతప్పటినించి సాకాసు, యిస్వాసం లేదేనీకు, నీయమ్మ.... రాయె....” బండ బూతులు తిడ్తూ సంహాద్ర తూలుకుంటూ లేచి కుక్కపిల్ల చెవులుపట్టుకు లాక్కొచ్చి అది కదలకుండా కావలించుకుని పడుకున్నాడు. కుక్కపిల్ల గింజుకుంటూ లేచి దూరంగా పోయి మిడుకు మిడుకు చూస్తూ గుర్రు గుర్రుమంది- “రంకు నంజా నాలుగురోజులు తిండెట్టకపోతే మరీడ్చి మరిగేవ్ గుడిసేటి నంజా-” సంహాద్ర కోపం పట్టలేక ఓ రాయితీసి విసిరాడు- కుక్కపిల్ల చెంగున గెంతి తప్పించుకుని “ఎంత కుక్కనైతే మాత్రం తిండెట్టకపోతే యిస్వాసం ఏమిటన్నట్టు” సంహాద్రని నిరసనగా చూసి, నిర్లక్ష్యంగా రాములుగాడి పక్కలో దూరి పడుకుంది మళ్ళీ-

★

అగ్గి పుల్ల

“అప్పా, అగ్గి రాజెట్టినావా- కాస్త అగ్గెట్టు” పిడక పట్టుకుని గుడిసెలోకి వచ్చింది రత్తాయి. అప్పారేదు, అగ్గిలేదు- కాని, అగ్గిలాంటి సంహాద్ర- షాక్టరీ నుంచి వస్తూ సుక్కెసుకు వచ్చి నగం మత్తులో సులక మంచానికి అడ్డం పడి పున్నాడు.

సంహాద్రని చూస్తే నిప్పుని చూసినట్టే రత్తాయికి భయం- అది సూపుసోకితే కాలి భస్మం అవుతుందని భయం- దగ్గిరకెడితే కాలుతుందని భయం- నిప్పుకి దూరంగా వుండాలనుకుంటుంది- సంహాద్ర అంటే సంహన్వప్నం రత్తికి. సుక్కలాంటి రత్తి ఎంత ప్రయత్నించినా తనకు దక్కకుండా పోతుందని సంహాద్రకి ఉడుకు-కాగుబోతు నచ్చినోడు, ముండల నుతాకోరు సంహాద్రని చూస్తే పంటికి

నిప్పుంటుకున్నట్టు మంట ర త్తికి-నలుపు అయితేనేం, చారదేసి కళ్ళతో, కనుముక్కు తీరుతో, నొక్కుల జుత్తుతో నిండుగా పుష్టిగా నీటుగా వుండే సుక్కలాంటి ర త్తిని పొందని జన్మ ఏం జన్మ అన్నిస్తుంది సింహాద్రికి- మనసు పెంచుకుని మనువాదా లన్న కోరిక ఎంత ప్రయత్నించినా తీరక మనసు పడిన మగువ మరొకడి మగువ అయిందన్న దుగ్ధ సింహాద్రిని నిలవనీయలేదు- కాపేసి, కొంగట్టుకు కొగిలిలోకి లాక్కుంటే. చెంప దెబ్బ తిన్న అవమానం- మానని పుండులా యింకా నలుపుతూనే వుంది సింహాద్రిని- మనసున్న మనిషికి మనసు ఇచ్చి నల్లగా కాపురం చేసుకుంటుంటే కళ్ళలో నిప్పులు పోసుకుని కాపురానికి నిప్పెట్టాలని సింహాద్రి చేసే ప్రయత్నాలు, వేసే వెకిలివేషాలు చూస్తుంటే ర త్తి గుండెల్లో నిప్పు రాజుకుంటుంది- నిప్పు వెంట పొగలాగ ఎక్కడి కెడితే అక్కడ తనవెంట తయారవుతూ ఆమె గుండెల్లో కుంపటిలా తయారయ్యాడు సింహాద్రి- నిప్పులాంటి సింహాద్రికి 'చల్లని నీటికుండ లాంటి నంద్రీ పెళ్ళం- ఏవో మాయదారి దేముడు- అప్ప మొహం చూసి వగ్గుతున్నా నేకపోతే నీకెప్పుడో నిప్పెట్టే దాన్నిరా-' యీ పాటికి అనుకుంటుంది కసిగా ర త్తి-

“అప్పా- యేటి సందేశ తొంగున్నావా వల్ల సరి నేదా-” పాక్టరీ నించి సుక్కేసుకుని, మూడుముక్కలాటాడి ముండదగ్గర తొంగొని ఏ అర్ధరాత్రో కొంప చేరే సింహాద్రి- ఆరోజు సంజవేళ కొంపలో తొంగుంటాడని కల్లోకూడా వూహించని ర త్తి- సంజె చీకట్లో మంచంమీద మనిషి అప్పే అనుకుని మీద సెయ్యేసింది. అంతే- నిప్పు కాలినట్టు చెయ్యి వెనక్కి లాక్కుంది. అనుకోని అవకాశం దగ్గర కొచ్చేసరికి సింహాద్రి వంట్లో సెగలుపొగలు రేగాయి- ‘రత్తే!-’ అంటూ మత్తుగా చెయ్యి వట్టుకున్నాడు.

“సువ్యా-చీ- సెయ్యోగు- అప్ప అనుకున్నాను.” అంది ర త్తి చీత్కారంచేసి.

“అగ్గి అప్పే ఎట్టాలేటి- నే నెట్టలేనా ఏటి. యింద అగ్గిపెట్టె.” మేలమాడి అగ్గిపెట్టె చేతిలో పెట్టాడు చెయ్యి వదలకుండానే.

“నచ్చినోదా- కొంపలకి అగ్గెట్టమేగా నీవని సెప్పుదెబ్బలు తిన్నా బుద్ధి రాదు.” అంది తిరస్కారంగా చెయ్యి గుంజుకుంటూ- సింహాద్రి విలాసంగా నవ్వుతూ “నిన్ను చూస్తుంటే పాడుబుద్ధి నిలవదే నా రత్తాబా- ఏటలా నిప్పు తొక్కిన కోతిలా తై తక్కలాడిపోతున్నావు- నీ కోనం పడి నస్తుంటే కనికరం లేదే- రెండు నిమిషాలు కల్లు మూసుకోయే సెలకా-” ర త్తిని మంచంమీదకు లాగుతూ అన్నాడు. ర త్తి అపరకాళి అయింది- “ముందా చెయ్యి మర్యాదగా వగ్గు- నీ వెన్ని సార్లు సచ్చినా నీకి ర త్తి దక్కదు. అనవసరంగా గోల సెయ్యకు. డా వగ్గు- నే

దంపే కేకలెడతాను-" అంది తీవ్రంగా. రత్తి తిరస్కారం సంహృదికి మరింత పట్టుదల, పగరేపింది.

"ఎట్టు, కేకెడితే- సంజెవేళ అప్పనేకుండ చూసి గుడిసెలో దూరి మీదడ్డది అని నేనూ నెప్పగలను- పెద్ద నిప్పునాటి పతివత పోజులు మాని రాయె. నిప్పుతో సెలగాటాలద్దం యీ సంహృదికి కొత్తకాదులే- రా- రా- మల్లీ మీ అప్పవన్నది"- అంటూ బలంగా మంచం మీదకి తోసాడు సంహృది. ఆ తెగింపుకి, ఆ ఆరోపణకి ఒక్క క్షణం దిక్కుతోచని దానిలా వుండిపోయింది. ఆమెవళ్ళు నిప్పులా మండింది. ఆమె వూపిరి సెగలు పొగలు కక్కింది, ఒక్క ఉదుటున బలం కూడకట్టుకుని సంహృదిని వొక్క తోపు తోసింది.

"అవునురా, నిప్పునేరా నేను- నిప్పుతో చెలగాటం అడితే బూడిదే మిగులు తుందిరా-" అంటూ ఒక్క ఉరుకున రాటకి కట్టిన కిరననాయిలు సీసా తీసి సంహృది మీద వంపి, సంహృది ఏం జరిగేది తెల్పుకునే రోపలే అగ్గిపుల్ల గీసి విసిరేసింది- భగ్గున మంట- కెవ్వన కేకవేశాడు సంహృది. "సావు నంజుకొడకా యీ రోజుతో నీ పీడ యిరగడయింది. వరేయ్- యీ అగ్గిపుల్ల నిప్పు రాజెయ్యడానికే కాదురా, నిప్పు ఆర్పుతుంది కూడారా. నా గుండెల్లో నిప్పు చల్లారిందిరా యిన్నాళ్ళకి- వికటంగా నవ్వి గుడిసెనుంచి బయటికి పరిగెత్తింది రత్తి.

(‘జనసుధ’ సౌజన్యంతో)

★

స బ్బు బి శ్మ

పెద్దోళ్ళ ఆశలు, కోరికలు ఆకాశాన్నంపే వయినా

ఇట్టే తీరుతాయి-తీర్చుకుంటారు!

చిన్నోళ్ళవి చిరు కోరికలయినా - వాటిని

పరిస్థితులు తారుమారు చేస్తాయి-

దేవుడూ గారడి చేసేస్తాడు!

ఇదే నమ్మువిళ్ళ చేసిన గారడి కథ!